

DE JUISTE VORM VAN GODSBEGRIP

25 oktober 1957

Goedenavond vrienden,

Aan het begin van deze avond zou ik u op het volgende willen wijzen. Wij, sprekers van deze groep, zijn alwetend noch onfeilbaar. Er wordt van u verwacht, dat u zelfstandig zult nadenken en uw eigen conclusies zult trekken over het gesprokene.

Hedenavond zullen wij proberen een contact tot stand te brengen niet iemand die eigenlijk op een andere wereld leeft. Dit is ons enkele malen niet gelukt. Wij hopen thans dit contact te krijgen. Zou dat het geval zijn, dan wordt onverschillig welke spreker er op dat ogenblik aan het woord is, onmiddellijk dit contact bij voorkeur gelegd. Er zijn enige moeilijkheden gerezen, die dit contact niet eenvoudig maken.

Voor vandaag zou ik een onderwerp aan willen snijden, dat wel als meditatie-oefening zou kunnen dienen. Ik zou willen spreken over de juiste vorm van Godsbegrip

Er is in de loop der tijden ontzettend veel gezegd over God. Op een gegeven ogenblik loop je een klein beetje vast, omdat er zoveel over God is gezegd, dat je niet meer weet, wat je eigenlijk moet denken. Dat is de grote moeilijkheid bij een ieder, die probeert de grote raadselen te benaderen. Daarom wil ik nu proberen een korte schets te geven van de verschillende mogelijkheden en van de waarheid, zoals wij die zien.

God is een wezen, dat bestaat in de mens. Het is tevens de naam van een buiten hem bestaande Kracht, al is die niet vatbaar, of begrijpbaar. Elke godsvoorstelling, die men intens gelooft en binnen de mens wordt beleefd, is dus waar. Elke godsvoorstelling, die uit de mens geboren wordt, is echter niet een beeld van de volmaaktheid, maar een aanvulling slechts van de mens tot de beperkte volmaaktheid die hij in zijn wezen als noodzaak voelt. Er zijn een hoop mensen, die denken, dat zij God kunnen bereiken. Dat kunt u ook, maar u kunt zich God niet voorstellen. De uitingen van die God zijn van haast zuiver menselijke, soms zelfs van onderbewuste oorsprong. Dan hebben wij natuurlijk de mogelijkheid om een God aan te nemen, die preferentie voor een bepaald volk heeft. Stamgoden. Wij kennen Goden, die speciaal Schepper zijn, of wier speciale taak het misschien is om bepaalde functies in het Al te bekleden. Al deze wezens zijn natuurlijk wel God, in de zin dat zij redelijk ver boven ons staan. Maar zij kunnen toch niet worden geacht te behoren tot het werkelijk Goddelijke. Alle voorstellingen van die geaardheid, dus bij een waar Godsbegrip, zouden dus terzijde moeten worden gesteld.

Hoe komen wij dan tot een meditatie punt, een overwegingspunt, waarbij God toch voor ons reëel kan worden? Op het ogenblik dat u spreekt over een God die een abstractie is, heeft dat geen zin en betekenis. Om werkelijk te komen tot een begrip van deze Groot-Scheppende Machten, is het noodzakelijk, dat men religieus denkt en voelt. Anders gezegd: geen enkele groepering, of instantie, kan het Goddelijke erkennen en dit actief trachten te beleven zonder gelijktijdig te vallen in de vorm van een religie, een soort van eredienst, zij het dan, dat deze nog zo vrij is.

Voor onszelf bestaat God in een bepaalde voorstelling, die wij niet terzijde kunnen stellen. Als u altijd aan God hebt gedacht, als deze oude, wijze scheppende Heer met de lange baard, ergens boven op de wolken gehurkt, dan mag die voorstelling misschien, vanuit het kosmische gezien, iets belachelijks zijn, maar voor u is zij echt, waar en waardevol. Zij heeft dus voor u inderdaad betekenis. Zij is voor u het aanknopingspunt, wanneer u zoekt naar het Goddelijke. Elke meditatie mag dus rustig begonnen worden met een persoonlijke Godsvoorstelling.

Waarom zouden er zoveel mensen op de wereld zijn, die elkaar bestrijden, alleen omdat zij een beetje een ander beeld hebben van God en van het leven? Het is dwaasheid. Wanneer u uw God kent, dan is dit de vorm, waarin God Zich voor uw bewustzijn openbaart. Deze is acceptabel en moet voor een iedereen acceptabel zijn. Zelfs degenen, die vanuit uw standpunt gezien dus, de duivel zouden aanbidden, om nu een heel dwaas voorbeeld te nemen. Die aanbidden daarin misschien toch ook iets Goddelijks. U kunt hen niet veroordelen, zolang u niet weet welke betekenis hun geloofs-, hun religieuze beleving heeft in hun wezen. Met andere woorden, wij kunnen slechts komen tot de werkelijke Godsverering, tot een werkelijke Godsaanbidding, een

beleving van God, wanneer wij gaande vanuit onze persoonlijke Godsvoorstelling tot Hem streven zonder daarbij de andere Godsvoorstellingen, die naast ons bestaan, terzijde te werpen. Er is één God. Daarover kunnen wij het wel allemaal eens zijn. Er is één Createur. Eén grote Schepper. Meer zijn er niet. Er is er Eén, Die de Kracht is, waaruit dit Al wordt opgebouwd, Die de Idee, de Gedachte, die wij in Wetten en Werelden rond ons zien, is. Deze God openbaart Zich in duizenden facetten. Geen van die facetten is waar, maar elke ware beleving van één facet brengt een band met het geheel tot stand, zolang wij niet terwille van de beperkte voorstelling andere voorstellingen trachten te beperken, te vernederen, of te vernietigen. Het enige, wat dus noodzakelijk is, (is) eerlijkheid.

Een tweede punt, dat misschien ook uw aandacht waardig is, (is het) Godsbeleven. God zoeken. Dat brengt met zich mee, dat je bepaalde regels, of bepaalde inhouden gaat zoeken. Nu kan het voorkomen, dat ons eigen denken eenzijdig is. Neem bv. aan, dat u alleen kent de wereld, de hemel en de hel. U denkt er niet aan, dat er duizenden, ja, miljoenen andere werelden bestaan. U denkt er niet aan, dat er bewuste krachten leven in zonnen, zo goed als in atomen. U denkt beperkt in uw eigen wereld. Dan zult u niet denken, als u zegt "Schepper", aan het Opperste Wezen. U denkt dan aan dat wezen, dat een scheppende functie heeft voor uw wereld. Wanneer je denkt aan de God van jouw wereld, dan heb je ook weer een zeer beperkt facet van het ware Goddelijke. Maar in een meditatie vorm kunnen wij zo beperkt niet blijven. Wij moeten ons voorstellen, hoe de Schepping dus in feite er uit ziet. Wij kunnen daar o.a. de volgende voorstellingen voor gebruiken... Ik zal trachten hierbij de gangbare beelden te vermijden. Dit om te voorkomen dat men mij zou verwijten uit één bepaalde confessie spreken.

Er is een Alscheppend Vermogen, waarin de idee berust, het plan van de Schepping. Tevens berust daarin de kracht van de Schepping. Dit Wezen is echter niet het Goddelijke Zelf, doch de onmiddellijke uiting ervan. Het is erg belangrijk, dat u dat verschil begrijpt. Op het ogenblik, dat een scheppende werking plaatsvindt, is een deel van het Goddelijke geopenbaard. Deze beperkte openbaring van het Goddelijke is voor ons het hoogst bereikbare. Wat daarbuiten nog mocht bestaan blijft voor ons bewustzijn onbereikbaar.

Wij beginnen dus als eerste met de Grote Schepper. Ten tweede als deel: het Plan, de Wet en de Kracht. Uit de Wet, de Kracht en het Plan, uit deze drie, worden weer krachten geboren. Wij zouden deze desnoods namen kunnen geven. Je krijgt dan, wat men kent als Drie-Eenheid. Allereerst de kennis, het weten, de Wijsheid, vertegenwoordigd in één creërend Wezen, dat de bewustwijnsmogelijkheid schenkt. Daarnaast een tweede wezen, dat in zich de Kracht draagt. Het houdt de Schepping voortdurend in stand door afgave van krachten en zonodig, de absorptie van krachten, die vrijkomen in het eigen wezen. Dan is er het derde wezen, dat de vorming beïnvloedt. Wij zouden dit misschien het beste de Schoonheid kunnen noemen, omdat schoonheid in de natuurlijke vormen van de Schepping steeds weer aanwezig is. Deze drie Wezens moeten dan worden gezien als brandpunten van een onnoemelijk aantal kleinere krachten, die elk in het gebied van hun hoofdkracht werkzaam zijn.

Feitelijk kunnen wij dus zeggen, dat elk van de drie Krachten zijn gebied in zeven factoren verdeelt, dus zeven uitingen heeft. Deze treden voor ons op als persoonlijkheden. In de meeste gevallen zal het een van deze persoonlijkheden zijn, die het dichtst staat bij onze Godsvoorstelling. Er zijn dus a.h.w. 21 Goden. Maar kabbalistisch gezien is 21 gelijk aan drie. Anders gezegd: de uiting van de Drie, Die gezamenlijk de geopenbaarde Schepping vormen is ook in elk van de 21 krachten afzonderlijk aanwezig, ongeacht het feit, dat zij in uiting zeer gespecialiseerd zijn.

Als je in de stof leeft, zoals u, dan sta je onder de invloed van de Kracht en van de Schoonheid. De geest echter resulteert onder het bewustzijn, dus Weten en Wijsheid. Daaruit kan worden geconcludeerd, dat in het menselijk leven twee factoren, die met de stof te doen hebben aanwezig zijn, tegen één factor, die geestelijk is. Menselijk gezien moet dus al hetgeen, wat met Schoonheid, wat met Kracht in verband staat, van buitengewoon belang zijn. Elke meditatie, vanuit menselijk standpunt omtrent het Goddelijke, zou gericht moeten zijn op speciaal déze twee facetten. Daaruit wordt dan geboren, geestelijk, een versterking van de Wijsheid, van het Weten.

Bij meditatie is altijd kennis noodzakelijk. Dat is niet zo, wanneer wij spreken over het Goddelijke. Het Goddelijke is niet iets, wat door kennis bereikt kan worden. Ongeacht alle stellingen, die daar misschien tegenover staan, herhaal ik dit uitdrukkelijk: het ware Goddelijke is niet iets, wat door kennis bereikt kan worden. Wij mogen dus nooit trachten om het weten te

dirigeren in de zin van: erkenning van het totaal Goddelijke. Ons weten bij de meditatie over God, bij het zoeken naar God, moet gericht zijn op:

A. Het kennen van de Kracht, dus het behouden van de eigenschap van de groep krachten, één met zeven uitingen dus, in een zodanige vorm, dat zij geopenbaard wordt voor de bewustwording in Wijsheid en Weten. Het zoeken naar kennis is stoffelijk: dit geschiedt niet op zuiver geestelijk vlak, maar geschiedend op het stoffelijk vlak kan het een voortdurende verrijking zijn van het Geestelijke, van de Wijsheid.

B. Hetzelfde geldt ook voor de Schoonheid. Degenen, die op aarde de Schoonheid beleven vinden daarin een verzadiging van hun wezen. Schoonheid doet je wat, zoals men zegt. Dan kun je zeggen, dat God in die Schoonheid geopenbaard is. Maar dan zou God veranderlijk moeten zijn. Neen, elk facet van de Schoonheid, dat wij zien wekt in ons een beter begrip, een vergroting van Wijsheid omtrent het totaal van God.

Onze weg als mens moet dus steeds liggen via de geest, ofschoon twee factoren de stof beheersen, die niet behoren onder Bewustzijn, niet behoren onder de Wijsheid, zullen toch uit deze twee factoren de Krachten voor het werkelijk doel van ons leven moeten worden geput.

C. Op het ogenblik, dat de Wijsheid mij geleidt naar God is er geen sprake meer van het volledige begrip. Maar wijsheid is een intergratie van Weten met het eigen wezen. Wijsheid is dan ook esoterisch, waar weten exoterisch is. Door in Wijsheid in onszelf door te dringen, wordt voor ons de openbaring van het Goddelijke steeds zuiverder en steeds helderder.

Wij allen, die hier tesamen zijn - stof of geest - zullen niet in staat zijn binnen de huidige fase van ons bestaan verder te komen dan het erkennen van een van de kleine krachten en misschien, in onszelf, het fluisteren van de Naam van de Hogere Krachten.

Ik moet nu onderbreken. Het spijt mij erg, maar onze andere spreker heeft voorrang. Ik dank u dus zover voor uw aandacht en zal zo dadelijk, wanneer de tijd het toelaat, nog even op dit onderwerp terug willen komen.

LEVENSETHIK VAN EEN ANDERE PLANEET

Goedenavond vrienden,

Ik breng u op het ogenblik in contact met de gedachten van iemand, op dit ogenblik levend binnen uw eigen zonnestelsel op een andere planeet. De bedoeling van dit contact is door het weergeven van zijn gedachten een zuiverder beeld te scheppen omtrent hetgeen werkelijk verwacht kan worden van andere werelden voor uw eigen wereld.

De aanvang is een woord, dat gelijktijdig betekent "Gezegend" en "Gegroet".

Reeds eenmaal mocht ik ook langs deze weg tot juist u spreken. Degenen, die nadenken over het leven in het AI moeten vooral begrijpen, waarin de verschillen bestaan tussen onze wereld en uw wereld.

Wij kennen geloof, bewustwordingsgedachten en kennen ook politiek, zij het niet in de bij u gebruikelijke vorm en wetgeving. De hoofdinhoud van onze ethiek luidt als volgt: nimmer zal men ingrijpen in het leven van anderen, dan door hun wil, dus alleen op verzoek, niet zonder dat.

Het leven is heilig, maar heiliger is de wil; de vrijheid van wil betekent meer dan een beperkt, stoffelijk bestaan, men moet zich realiseren, dat deze ethiek is gegroeid uit een openbaringsleer en daarom religieus genoemd kan worden.

Alle wezens, die in staat zijn een God bewust te (h)erkennen en hun daden te beheersen, zijn gelijk(w)aardig, ongeacht hun vorm, hun gestalte, of hun streven; het streven van de bewuste zal gericht zijn op een behoud van alle wijsheid en alle leven. Niemand heeft het recht ten koste van anderen voor zich te behouden, of te verwerven, niemand zal enige bezit waarlijk het zijne noemen, tenzij dit door allen erkend wordt.

De gemeenschap is belangrijker dan het individu. Het individu heeft echter het recht zich buiten de gemeenschap te stellen, zonder dat deze zich hierdoor zal richten, wrekend, verwijtend, dan wel vorderend tot degene, die de gemeenschap verlaten heeft.

Alle wetenschap en alle kunsten zullen steeds worden aangewend tot het scheppen. Het vernietigen is niet toegestaan. Dit is voldoende over onze ethiek.

De mensheid op aarde zal moeten begrijpen, dat van ons geen ingrijpen verwacht kan worden

dan om hen te redden, die hierom vragen. Daar echter, waar vernietiging dreigt voor allen zal, om hen, die niet wensen onder te gaan, te behouden, worden ingegrepen.

De ter beschikking staande middelen liggen ten dele ver boven het technisch begripsvermogen van deze aarde, uw wereld. Zij zijn echter ten dele primitiever dan de wapens, die u bezit. Gedachtenkrachten en stromingen zijn het belangrijkste middel. Om de vrijheid van de mensen niet te schaden, verzoeken wij de mensen ons ingrijpen niet noodzakelijk te maken. Want t  veel ligt tussen u en ons om reeds nu een samengaan mogelijk te maken zonder conflicten.

Een korte boodschap, vrienden, die wij hier hebben door te geven. Dit origineert dus uit uw eigen zonnestelsel waar andere levende wezens bestaan. Hierover is door ons reeds meer gezegd. Wij hopen, dat u - door deze boodschappen, die in trance a.h.w. werden doorgegeven aan ons - inzicht zult krijgen in hetgeen werkelijk mogelijk is en daarmee ook bespaard zult blijven voor paniek, of illusies omtrent vliegende schotels e.d. De mensheid zal moeten trachten zijn eigen problemen op te lossen, want anderen kunnen uw problemen niet voor u oplossen, zonder u daarvoor grotere in de plaats te geven. Het is om deze reden, dat onze leiders hebben gemeend, deze contacten door te geven, wanneer dit enigszins mogelijk is. Over enkele maanden misschien zult u weerom een dergelijk contact kunnen beluisteren. Gezien echter de moeilijkheden eraan verbonden, is het voor ons niet doenlijk dit regelmatig plaats te doen vinden. Ik geef u weer terug aan uw oorspronkelijke spreker.

VERVOLG VAN DE JUISTE VORM VAN GODSBEGRIJ

Dan kan ik zeggen, dat de concurrentie mij wel een deel van de aandacht ontnomen heeft voor een ogenblik. Kunnen wij nog een ogenblik verder spreken over het onderwerp, dat ik had aangesneden?

Publiek: Graag zelfs.

Spreker: Dat vind ik erg prettig. Ik heb getracht u uiteen te zetten, hoe wij dan God kunnen zien en God kunnen benaderen. Maar een ware Godsvoorstelling kan nooit gebaseerd zijn op een beeld. De enige mogelijkheid om het Goddelijke te benaderen in zijn werkelijke inhoud, zou liggen in het kennen van de symbolen, die totale gedachtenhoeveelheden in een korte zin samenvatten en daarbij het mogelijk maken dat vanuit een menselijk standpunt bv. een redelijke omschrijving te geven van hetgeen als Goddelijk beschouwd en beleefd wordt.

Nu bestaat er in de wereld ook nog wel de waan, dat God tweeledig is. Men deelt God in goed en kwaad. Het is dan dwaas natuurlijk, wanneer men aanneemt, dat er inderdaad twee krachten (zouden) zijn om alleen met het goede rekening te houden. Wat goed is, is toch wel goed en dat kwaad zou je moeten proberen op je eigen hand te krijgen. In dat geval zou dus een satanist wijzer zijn, dan een normaal religieus mens. Gelukkig is de toestand niet zo. Satanisme op zichzelf is een vorm van Godsaanbidding, die in mijn ogen heel idioot en heel dwaas aandoet, naar het neemt niet weg, dat sommigen misschien ook daarin iets kunnen vinden. Persoonlijk zou ik het ten zeerste afraden. Ik kan het niet zien als een makkelijke, of lichte weg.

Stellen wij nu, dat er één Kracht is in God, dan kunnen wij nooit anders doen dan die ene God erkennen, alle krachten zien als uitingen van Hem. Daar nu het kwaad een bewustzijnskwesie is, moet dit worden gezien als een verschijnsel van Weten, of van Bewustzijn. Vandaar ook, dat de duivel bij de mensen wordt geïntroduceerd door middel van een vrucht die de kennis van goed en kwaad heeft. Hier is dus één bepaalde factor van het geestelijk leven en deze factor kan geen invloed hebben op de twee andere afdelingen: de Kracht, of de Schoonheid. Het is alleen in het Bewustzijn. Wetende, dat het kwaad alleen in het Bewustzijn leeft, zullen wij trachten om het kwaad in onszelf te verdrijven, een homogeniteit van Wijsheid te krijgen, zonder tegenstrijdigheid en in dit zonder tegenstrijdigheid accepteren en aanvaarden van een grote Waarheid, te komen tot de realisatie van God, zover als voor ons voorstelbaar.

Vraag: Wanneer er alleen kwaad in het bewustzijn bestaat, dan is er ook geen duivel?

Antwoord: Neen. Een duivel, zoals u die voorstelt, bestaat er inderdaad niet. Er bestaan heel veel krachten van (het) kwaad. Er zijn meer demonen dan men zich voor kan stellen. Maar een "Rijk van de Duisternis" in die zin, dat het hiërarchisch geregeerd wordt, bestaat er niet. Het kwaad,

zoals de mens dat kent, komt voort uit bepaalde bewustzijnsnormen, die gericht zijn tegen de gangbare, als zodanig schadelijk voor uw eigen leven en bewustwording. Verder uit een onvrede in het "Ik" met binnen het "Ik" bestaande factoren. Ten derde uit de niet erkende waarden van wezens, die leven als een straling in andere gebieden.

Er moet rekening mee worden gehouden, dat er meerdere wegen zijn om tot God te komen, men kent deze weg als een tweeledige, ofschoon er natuurlijk meer contacten zijn aan te wijzen. Men spreekt kort en goed over de Rechter en Linker Weg. U zult die term ook tegenkomen in de Evangeliën en in de Bijbel. De Linker weg wordt gezien als de individuele weg, waarbij eigen macht wordt verworven, eigen bewustzijn wordt verworven, desnoods ten koste van de omgeving en eigen krachten slechts individueel, naar nooit voor het geheel zullen worden gebruikt. Hierbij ontstaat een afzondering van het Al en dus een beperking van eigen vermogen om Wijsheid te verwerven, terwijl gelijktijdig door deze afsluiting veelal de Schoonheid in het gedrang komt. De Kracht echter van het Linker pad kan buitengewoon groot zijn.

Het Rechter pad, dat volgens u het goede pad is - het andere ziet u dan als kwaad - moet worden gezien als een pad, waarbij het totaal van eigen ontwikkelingen en wijsheid, het totaal van eigen kracht gebruikt zal worden om het geheel, dus de kosmos als zodanig, te dienen. Daarbij is elk leven een onderdeel voor de bouw voor de realisatie van het geheel.

U kunt zich voorstellen, dat een grote hal met schilderwerk versierd moet worden. Nu zijn er 30, 40 schilders. Als zij elk voor zich werken, dan gaat ieder zijn eigen stijl gebruiken en eigen ideeën. De hal wordt lelijk. Zij is niet aantrekkelijk, of harmonieus. Maar werken deze schilders met elkaar om een zo groot mogelijke schoonheid te krijgen, dan zal elk een fragment van het geheel uitvoeren met zijn eigen techniek, volgens eigen mogelijkheden, met een voor hem passend coloriet, maar steeds in overeenstemming met alle andere kunstenaars, die bezig zijn. Wij zijn in zekere zin, tenminste voor ons eigen bewustzijn, scheppers. Wij realiseren een wereld. Door onze kracht te richten op het geheel, te streven voor het geheel zonder uitzonderingen, voortdurend ons in te zetten voor de kosmos, zullen wij qua directe uiting minder Kracht bezitten. Want de Kracht, die in ons is, is de Kracht van alle dingen en komt dus niet als een tegenstelling tot het andere tot uiting. In vermogen berekend kan die Kracht groter zijn, in uiting en verschijnsel is zij kleiner.

Daar staat tegenover, dat de harmonie met het Al ons geeft Schoonheid. D.w.z., waar wij ook in stoffelijke, of half-stoffelijke gebieden zullen vertoeven, onze vorm wordt aangepast aan de Kosmische Harmonie. Gelijktijdig betekent dit, dat onze Wijsheid er een is, die niet berust op een zuiver persoonlijk bestaan, maar is een invoeging in een groter bewustzijn, waardoor grotere ideeën en realisaties mogelijk zijn. Het is vanuit ons standpunt de juiste weg tot bewustwording. Echter het feit, dat deze twee Wegen bestaan en elk voor zich inderdaad een mogelijkheid geven om binnen de Schepping een volledige bewustwording te verwerven, is het begrijpelijk, dat ook wezens van uw eigen en andere werelden tegengericht streven.

Dit streven ter Linker zijde is voor u kwaad. Dit kwaad moet vermeden worden. Niet omdat het op zich in de kosmos schade kan zijn, maar omdat het voor uw eigen wezen onaanvaardbaar, harmonie versturend en aldus Wijsheid, Kracht en Schoonheid verminderend werkt.

Dan mag dus niet gesproken worden van een persoonlijke duivel noch van een hiërarchisch-demonisch rijk. Wel kan er worden gesproken van een groot rijk, waarin individuele ontwikkeling leidt tot een afzondering van en een strijdigheid met veredere bewust reagerende delen van het Al. Het maakt niet uit, wie en wat u bent. Het maakt niet uit, wat u gelooft, wat uw afkomst en toekomst is. Wat uw bezit is, is onverschillig en onbelangrijk.

Al deze dingen liggen binnen het totaal van de geuite Goddelijke Krachten en kunnen zonodig worden aangevuld, gewijzigd, of verbeterd door een grotere harmonie met deze Krachten. Belangrijk is echter hoe u, een persoonlijke bewustwording volgend, voortdurend streeft naar het Goddelijke volgens uw beste weten en vermogen en daarbij zonder anderen in hun waarde te krenken, of te vernederen, tracht binnen uzelf een zo groot mogelijke aanpassing te vinden met alle mogelijkheden in het Al, daardoor een zo groot mogelijke harmonie met het geheel van het Kosmisch Bestel.

Ik hoop, dat u in ieder geval met aandacht naar mij geluisterd hebt. Ik geef het woord over aan de volgende spreker.

Vragen kunt u stellen in de vragenrubriek. Goedenavond.

VAN HET VISSSEN- NAAR HET AQUARIUSTIJDPERK

Goedenavond vrienden,
Hebt u nog een klein onderwerpje?

Voorstel: Van het Vissen- naar het Aquariustijdperk.

Hoe ziet u i.v.m. de overgang van het Vissen- naar het Aquariustijdperk de komende veranderingen in Europa en elders op economisch, maatschappelijk en geestelijk terrein?
Zal het communisme de overhand krijgen en kan hieruit nog iets goeds worden geboren?

Spreker: Het eindigt in ieder geval erg pessimistisch... Je zou zeggen, dat het net een bij is. De angel zit in de staart...

Een overgang naar een nieuwe periode betekent natuurlijk altijd dat je veranderingen doormaakt en een strijd tussen oud en nieuw. De komende ontwikkeling kan dan ook nooit een volledige ontwikkeling van het Aquariustijdperk zijn. Integendeel. Het zal een verschuiving zijn van waarden, die in het vorige tijdperk belangrijk waren naar de waarden die in het nieuwe tijdperk eens tot uiting (zullen) komen. Op elk gebied zal zich dit moeten ontwikkelen. In veel gevallen geloof ik ook wel, dat u daar aanduidingen van hebt kunnen zien in uw eigen maatschappij.

Allereerst een van de grootste factoren voor groei in de afgelopen periode, met tevens een van de grootste remmingen van de huidige tijd, is wel (het) nationalisme. De trots op eigen gemeenschap mag rustig blijven bestaan, maar deze gemeenschap in tegenstelling brengen met andere zal op de duur onaanvaardbaar zijn. Politiek gezien zal dus die komende periode zich speciaal openbaren door het wegvallen van grenzen, het ontstaan van eerst misschien een Verenigd West-Europa, dan een misschien Verenigd Europa, uiteindelijk Statenbonden, die werelddelen samenvoegen, om uiteindelijk te komen tot een soort van wereldrepubliek, een wereldregering. Dat een dergelijke vorm over het algemeen betrekkelijk los zal zijn van structuur is duidelijk. Dergelijke grote gebieden en grote verschillen kunnen nu eenmaal niet, dan slechts in het zeer algemene, worden geleid en geregeerd. Dit brengt met zich mee in de wetgeving een veel grotere vrijheid voor het individu, met gelijktijdig een grotere verantwoordelijkheid voor plaatselijke autoriteiten. Dit zal blijken in elke vorm, zelfs reeds in een Verenigd Europa.

Economie is op het ogenblik gebaseerd op productie per land. Dit betekent, dat veel niet rendabele exploitaties plaats vinden en daardoor een groot gedeelte van (de) arbeidskracht, (en) kapitaalvermogen, in beslag nemen. Gelijktijdig betekent dit, dat de winstdrang in bepaalde staten ongezonde economische toestanden in de hand werkt. Onverschillig of deze winstdrang uitgaat van de particuliere ondernemer of van de staat, - zoals in die gebieden, waar de staat de hoofdondernemer is -, zal steeds hierdoor een verwrongen, economisch niet rendabele toestand ontstaan. Klaarblijkelijk zal dus in deze nieuwe tijd het wegvallen van de grenzen in de eerste plaats betekenen een economische correctie. Bij deze correctie zal elk gebied de mogelijkheid krijgen concurrerend met anderen te produceren datgene, waarvoor eigen omgeving en eigen ligging het best geschikt zijn.

Dat betekent, dat thans veel arme gebieden, door hun goedkope werkkrachten en nationaal natuurlijke schatten van het ogenblik, zullen kunnen komen tot produktie, waarbij zij hun eigen levensstandaard aanmerkelijk verhogen, en dit niet ten koste van het geheel gaat, omdat zij een rendabel gemaakt produkt kunnen leveren tegen een ver verminderde kostprijs. Hierdoor komt een soort economische gelijkschakeling, waarbij de handel meer en meer rationeel wordt. Het verdelingssysteem zal dus enigszins veranderen. Het eigenaardige daarbij is, dat m.i. de middenstand als verdeelfactor in de meeste landen, de meeste gebieden, zal worden gehandhaafd.

Wat betreft de geestelijke ontwikkeling is het begrijpelijk, dat op het ogenblik het verschil van natie een groot verschil van religieuze belevingen en interpretatie kan inhouden. Een Nederlands katholiek leeft anders dan een Italiaans katholiek. Een Noors hervormde denkt anders dan een Zwitser, die dezelfde belijdenis is toegedaan. Er komt dus een egalisatie in het geloofsleven. Maar deze betekent gelijktijdig een verzet tegen de groot-kerkelijke machten, die tot nu toe noodzakelijk waren om a.h.w. internationaal, gelijke geloofsverkondiging te kunnen verdedigen en tot stand te brengen. De consequentie is, dat sterk kerkelijke organisaties waarschijnlijk achteruit zullen gaan, waartegen kleinere groepen - vrijzinnige gemeenten, kleinere verenigingen op religieus gebied - de overhand krijgen. Dit groepsbeleven zal wel degelijk kerkelijke eigen-

schappen in zich tonen. Bijvoorbeeld het behoren tot een bepaalde vereniging, groep, of loge in Nederland, zal op de duur betekenen, dat men overal ter wereld gelijkgestemden en gelijkgezinden zal kunnen vinden en daar aan de bijeenkomsten deel nemen, zodat aan eigen religieus behoeven zal kunnen worden voldaan.

De verandering van industriële betekenis houdt ook tevens in een verandering van leefwijze voor de doorsneemens. Grote stadsagglomeraties, zoals u er hier bv. een bezit in Zuid-Holland en een deel van Noord-Holland, zoals anderen in hun grote steden kennen, zullen langzaam maar zeker vervallen. Deze steden zijn alleen dan nodig, wanneer een voortdurende concurrentiestrijd, een voortdurende beïnvloeding van (de) regering terwille van commerciële belangen noodzakelijk is. Zodra echter de rendabiliteit van de produktie bepalend is voor de wijze, waarop zij af wordt gezet, is een dergelijke samenleving niet meer noodzakelijk. Hierbij zal bovendien de vrije tijd van de doorsnee industriearbeider veel groter worden. Men zal waarschijnlijk reeds over 500 jaar komen tot een twee-, of driedagen, werkdagen, die dan betekent een werk(week) van 20 tot 30 uren. Verheugt u zich niet te vroeg, hoor... Ik zeg niet, dat u deze condities nu nog mee zult maken. Dit zal met zich meebrengen, dat menigeen voor zichzelf aan de landbouw begint, zij het in beperkte mate. Dus ieder zijn eigen tuintje. U lacht erom, maar u zult begrijpen, dat het ook zijn voordelen heeft. In de eerste plaats zal de agrarische industrie, die, zij het in haar vorm een van de eenvoudigste, tevens een van de moeilijkste is qua arbeidsvoorwaarden, daardoor minder zwaar belast worden. Specialisatie zal meer lonend worden, algemene verzorging daarentegen minder. Bederf van groenten e.d., van grote massa's fruit, door een foutieve verdelingsmethode e.d., komen niet meer voor. Bovendien krijgt iedereen daardoor iets terug van natuurgebondenheid. Dat is erg belangrijk.

De wereld van de toekomst, de wereld van Aquarius, wanneer Aquarius werkelijk zijn rechten neemt, moet dan ook worden gezien als een totaal andere wereld dan de huidige. Een wereld, waarin enerzijds gemeenschapsbedrijven, ik denk hier aan elektriciteitsbedrijven, spoorwegen, waterleiding e.d. veel goedkoper, dus rendabeler zullen geëxploiteerd worden dan heden ten dage, doordat men aan hen geen enkele eis ten laste van de gemeenschap stelt, daarentegen veel van de leden van de gemeenschap in vrijwillige arbeid bij zullen dragen, om dergelijke bedrijven, openbare nutsbedrijven, in stand te houden en te verbeteren. Het wordt een liefhebberij.

De sociale verzorging zal praktisch niet meer noodzakelijk zijn, omdat in de kleine gemeenschappen men tot een onderling ondersteunen komt, dat beter, krachtadiger en meer aangepast aan de werkelijke behoefte is, dan een algemene overheidssteun, of sociale zorg ooit kan zijn. Verder moet u zich dan voorstellen een wereld, waarin u, wanneer u vakantie hebt, voor een (habbe)krats een wereldreis kunt gaan maken. Een wereld, waarin het u mogelijk is, wanneer u geestelijke, of stoffelijke belangstelling hebt voor een bepaald gebied, om eenvoudig uw woning te verlaten, aan de leden van uw groep te zeggen, of zij er voor willen zorgen, dat deze zolang gebruikt wordt, om u elders te vestigen.

De vriendschappelijke verhoudingen zullen met zich mee brengen een zeker teruglopen van het geboortecijfer, doordat geen aanmoediging van te grote gezinnen meer plaats vindt. Nu op het ogenblik is een groot gezin een zware belasting voor de ouders. Dan echter zal men de zorgen van opvoeding zoveel mogelijk trachten te delen. Een te groot gezin stelt dus aan de groep, de gemeenschap te zware eisen. Wanneer deze niet gerechtvaardigd zijn, zal men een dergelijk gezin verzoeken zich elders te vestigen.

Iets dergelijks betekent, dat een langzaam maar zeker optredende selectie van geboorte het intellectuele peil van de mensheid ongetwijfeld ten goede komt. Dat het vermogen, de lichamelijke reactiemogelijkheden van het menselijk lichaam aanmerkelijk verbeterd worden. Ik laat buiten beschouwing enkele mutaties, die op zullen treden.

Ja, dan zitten wij met een wereld, die bijna ideaal lijkt, bijna. Gaat men op het ogenblik misschien naar de maan in een figuurlijke zin, zal men dan zeer daadwerkelijk verder dan de maan gaan. Zoals eens de wilde gebieden - een zekere tijd was uw land ook zo'n wild gebied, (en) om meer in uw herinneringsvermogen te spreken: de Far-West, de koloniale gebieden in Afrika e.d. - de uitlaat waren voor de dadendrang van velen, die binnen de gemeenschap niet konden bestaan en die hun speciale genialiteit juist daar tot uiting konden brengen, waar nog alles overwonnen moest worden, waar tegenstand was, zo zal men dan waarschijnlijk trekken naar andere planeten en sterren. Niet voor kolonialisatie, daarvoor zal men waarschijnlijk niet meer de middelen kunnen krijgen. Maar wel zal men veel leren over het AI. Dit weten zal ongetwijfeld ook

bijdragen tot een nieuwe, voor de gehele wereld praktisch gelijke vorm van religieus denken met een daarin aangepaste moraal, enz.

Dan mag ik alleen zeggen, dat de communisten ook mensen zijn en zich, evenmin als de andere staten, (zich) aan die ontwikkeling zullen kunnen onttrekken. Ook de communisten worden opgenomen in die wereld en zullen juist door hun eigenaardig staatsstelsel veel bijdragen kunnen leveren binnen de vrijheid, die andere volkeren niet zo makkelijk opbrengen. Wat op het ogenblik gebeurt in de communistische landen kan, vanuit geestelijk standpunt gezien, beschouwd worden als een ontwikkelen van eigenschappen in de mensheid, die zo dadelijk de vrije wereld aan zullen vullen en zo voor alle leden van de mensheid een grotere vrijheid, een meer zuiver uitgedrukte gelijkheid zullen kunnen veroorzaken.

Opmerking: Ons gaan leren, wat vrijheid is?

Antwoord: Zij zullen u ongetwijfeld leren, hoe vrijheid te gebruiken. Want als ik het Westen bezie met de vrijheid die het heeft, is het voortdurend bezig om deze vrijheid voor zichzelf te beperken.

Opmerking: Is dat dan minder vrij dan die andere kant?

Antwoord: Op het ogenblik heeft men daar dus een toestand van uiterste gebondenheid. Maar juist, wanneer je die toestand kent, zul je met vrijheid, wanneer je ze verwerft, veel voorzichtiger zijn. Je zult ze veel minder gemakkelijk prijs geven en je zult veel meer erop staan, die vrijheid in alle opzichten uit te oefenen. Terwijl gelijktijdig de gewoonte om voor de gemeenschap in de eerste plaats te denken en niet individueel slechts, die vrijheid een betekenis zal geven voor de gemeenschap, die in het Westen nog niet realiseerbaar is. Vergeet u niet, ik spreek over de toekomst.

Ik ga het medium vrij geven. Na de pauze is, zoals u weet, gelegenheid tot het stellen van vragen. Verder allemaal een prettige en leerrijke avond.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond vrienden,

"Vragenrubriek". Geen persoonlijke vragen. Eerste vraag?

Vraag: In een zeker ritueel fungeert een persoon, van wie men zegt, dat hij gekleed is in goud en azuur. Waarschijnlijk slaat dit op zijn aura. Betekenen die kleuren een diepe geestelijke inslag?

Antwoord: Nu weet ik natuurlijk niet in hoeverre dat geestelijk ingeslagen is, maar aan de hand van de kleuren zou gesteld kunnen worden: goud is het Licht van de Schepper, dus scheppende kracht. Azuur, een zuiver blauw, weergave van het Weten. Dus de Wetende Schepper, de Wetende Bouwer, de Wetende Werker. Gezien de manier, waarop de vraag gesteld is, geloof ik, dat de beantwoording voldoende is.

Vraag: Wat zullen de gevolgen zijn van een bombardement van de maan, zoals de Russen van plan zijn, volgens de dagbladen.

Antwoord: Dan hoeft de wereld niet meer naar de maan te gaan, want dan komt de maan naar de wereld... Het ligt noch in de bedoeling van de Amerikanen noch van de Russen om de maan te bombarderen. De bedoeling is om raketten af te schieten, die de maan kunnen bereiken en op korte afstand exploderen, daarbij gekleurde stof uitwerpend, op een zodanige manier, dat dat voor de sterrenkundigen op aarde zichtbaar is. Zo kan dus het bewijs worden geleverd, dat een raket inderdaad in staat is om de maan te bereiken. Dit is in zover belangrijk, dat men hierdoor berekeningen kan maken t.o.v. een volgend raketje, of maantje, dat dan eindelijk eens gaat doen, wat Jules Verne al in zijn tijd in zijn fantasie deed, namelijk een reis rond de maan. Dan kan eindelijk eens verteld worden aan al die mensen, die in een maannacht een ogenblik hun verstand verloren hebben, wat er achter de maan schuilt...

Vraag: Maar hoe kunnen zij nu weten, dat zo een raket bij de maan ontploft en niet op de maan zelf?

Antwoord: Er zijn verschillende mogelijkheden. De simpelste is wel: je hebt een zekere massa. Elke massa heeft een eigen veld. Ook de maan. Wanneer men uitrekent op welk ogenblik ongeveer die raket in de buurt van de maan kan zijn en verder dan een zodanige zekering instelt,

dat zij, losgeworpen nadat zij de aardatmosfeer praktisch verlaten heeft en de aantrekkingskracht praktisch overwonnen heeft, bij het optreden van hernieuwde aantrekking, in de richting dus van de kop, eenvoudig een veertje over doet slaan, waardoor de lading explodeert. Men heeft wel over meerdere methoden gedacht, maar dit is een van de systemen, die men werkelijk in beschouwing heeft genomen. Dus een ontsteking, die werkt op de nabijheid van grotere massa aan de hand van zwaartekrachtverschijnselen, die kunnen optreden en wel met een klokwerk, dat eerst na zoveel tijd de vergrendeling van deze ontsteking wegtrekt.

Vraag: Hoe kunnen wij bewust zelfstandig in contact komen met onze geliefden zonder schadelijke gevolgen?

Antwoord: Door nooit te proberen om dat contact van uw kant op te nemen, slechts u open te stellen op een zodanige wijze, dat u hun invloed wilt ondergaan, indien zij aanwezig zijn, waarbij u zeer scherp voor uzelf bepaalt, dat u voor geen enkele andere invloed vatbaar wilt zijn. De wil van de mens is daarbij zeer belangrijk. Praktisch een ieder is in mindere of meerdere mate begaafd op dit terrein. Zou echter kunnen worden aangenomen, dat voor mensen, die nog geen ervaring op dit gebied hebben, een dergelijke ontwikkeling enige maanden, of enkele jaren nemen kan. Van intens zoeken dus om deze krachten te ontvangen in een bewuste en waarneembare vorm.

Vraag: Is lepra besmettelijk? Zo niet hoe ontstaat het? Kan men er weer beter van worden?

Antwoord: Nu, dat zijn een paar vragen zo bij elkaar, hè? Lepra, ofwel melaatsheid, is besmettelijk door contact. Zij ontstaat door optreden van mikro-organismen binnen het lichaam, die de normale lichaamssappen giftig doen worden, waardoor weefselontbinding ontstaat. In de eerste fase is altijd genezing met de moderne middelen mogelijk en wel door o.a. bepaald dieet en bepaalde injecties en ook zalven, die door de wetenschap daarvoor bestemd zijn. O.a. zwavel en enkele andere middelen. In de laatste fase van lepra is het over het algemeen niet meer mogelijk om het totaal tot stilstand te brengen en zal dus ook van een remming van de vervalverschijnselen, maar niet van een volledige genezing kunnen worden gesproken. Dit is echter alleen dan (zo), wanneer belangrijke organen, of weefsels, al zijn aangetast.

Vraag: Kan de incubatietijd 30 jaar zijn?

Antwoord: De incubatietijd is officieel tussen de 7 en 9 jaar. D.w.z. door contact ontstaan. Na besmetting door iets, wat kort geleden in het bezit was van iemand, die melaats was, dan wel door een melaatse zelf, kan in dergelijk geval, tot de verschijnselen tot uiting komen, een periode van 7 tot 9 jaar verlopen. Maar normalerwijze zal het eerder kenbaar zijn en kan gezegd worden, dat een normale incubatieperiode ligt tussen het vierde en het vijfde jaar. Voor die tijd is het voor deskundigen reeds vaststelbaar, maar zijn de verschijnselen meestal niet van die geaardheid, dat men daarmee naar een arts gaat.

Vraag: Was Cagliostro een bedrieger?

Antwoord: Ja, in zeker opzicht. Onze vriend Cagliostro zag er zeker niet van af om misleidende praktijken en goocheltrucs te gebruiken om indruk te maken en zich een redelijk inkomen te verzorgen. Daarnaast was hij zeker geschoold in geheimen en het eigenaardige daarbij is, dat hij naast enkele Syrische geheimen en de daarmee ook vermengde geheimen kende van de z.g. Memphischool, dus de geheim-Egyptischse school, die oorspronkelijk in Memphis heeft gezeteld. Hij had inderdaad begaafdheid, evenals zijn latere vrouw. Hij heeft dit verkeerd gebruikt, vaak heeft hij zich laten betrekken in verscheidene prestige- en politieke spelletjes en daardoor eigenlijk zijn eigen status als esotericus en ingewijde verspeeld. Wel heeft hij later getracht deze terug te winnen door zich te laten introduceren in loge's en zelf een loge te stichten, maar dat is niet altijd helemaal goed verlopen, zodat zijn leven wel een weerspiegeling is ongeveer van wat hij was: half-geslaagd magiër.

Vraag: In een boek las ik, dat Jezus het voorechtelijke kind zou zijn van Maria en Jozef Pandera, soldaat uit de stam van Juda. Wat is daarvan waar?

Antwoord: Zover ik weet, niet veel. Ik wil daar niet veel verder op ingaan. Ik kan wederom hoogstens herhalen het standpunt, dat wij steeds hebben ingenomen, dat Jezus' leer en vooral Jezus' ware leer - niet de hervormde en vervormde leer van latere jaren - een leer was, die voor de wereld van zeer groot belang was en die ongetwijfeld voor de bewustwording van de mensheid een stap verder heeft betekend. Wij mogen blij zijn, dat hij ons zoveel gegeven heeft.

Vraag: Is de komst van Jezus het begin van een nieuwe wereld?

Antwoord: Neen, dat kan ik niet met u eens zijn. Jezus bracht een leer die een nieuwe wereld had kunnen bouwen, wanneer niet de zeer sterke romeins- joodse invloeden van Paulus en de zuiver joodse invloeden van Simon Petrus en nog enkele anderen een sterk stempel op de naar buiten toe verkondigde leringen van het Christendom hadden gedrukt, zodat het op de duur is vastgelopen in een reeks interpretaties, die de ware inhoud van Jezus' leer niet meer alle eer aandoen. Eerst wanneer de mensheid Jezus' werkelijke leer gaat begrijpen en in de praktijk brengen, kan van een nieuwe wereld gesproken worden. M.a.w. misschien heeft Jezus voor de geestelijke ontwikkelingsmogelijkheden een nieuwe era geopend, maar Hij heeft dat zeker niet gedaan voor de stoffelijke ontwikkeling in Christelijke zin.

Vraag: Teruggrijpend op de eerste spreker: Jezus wordt erkend als een ingewijde, ja, de Grootste Ingewijde aller tijden. Hij Zelf zegt: "Ik ben de waarheid, de weg en het leven en niemand komt tot de Vader dan door Mij." Wanneer Jezus nu een afbrekende kracht is, zoals u zei... Verder wordt gesproken, dit is het eeuwige leven, ... (verkort).

Antwoord: Jezus een afbrekende kracht noemen laat ik geheel voor uw rekening. Ik heb dat niet gezegd, dus dat is een misverstand. Maar ik heb dit gesteld: Jezus werkelijke leer is een andere, dan wat heden ten dage door een groot gedeelte van de Christenheid als zodanig wordt beschouwd. Het had een geheel andere inhoud dan de praktijk van het hedendaagse Christendom in doorsnee, en als zodanig is Jezus' leer nog niet tot een werkelijke vervulling gekomen op deze wereld en zal de mensheid eerst dan de nieuwe era, waarover in de vraag wordt gesproken, zien ingaan, wanneer de mens leert om Jezus' leer, werkelijke leer, in de praktijk te volgen. Dat heb ik gezegd. Daar neem ik geen woord, geen jota en geen titteltje van terug.

Jezus is de Grote Ingewijde. Hoe groot, wat Hij verder precies was, zou ik graag buiten beschouwing laten. Er bestaan verschillende visies en opvattingen over. Maar dat Hij waarde heeft voor ons en zeker grote waarde, dat ben ik met u eens.

Jezus' leer is zodanig vervormd door de interpretaties van verschillende mensen, dat men op de duur de theorie boven de praktijk is gaan stellen. En dat de praktijk van Jezus' leven voor ieder toegankelijke lering is, terwijl daarnaast Zijn Godsbegrip, Zijn aanvaarding van de Vader, zoals Hij dit aan Zijn leerlingen meegedeeld heeft, grotendeels teloor is gegaan, zij het dan, dat het hier en daar vervormd in bepaalde gnostische groepen is behouden gebleven.

Ik wil Jezus niet naar beneden halen. Dat Hij zegt: "Ik ben u de weg en de waarheid..." accepteer ik volkomen. Hij spreekt op dat ogenblik niet als Jezus de mens en leraar, maar als Jezus, Die door Zijn Bewustzijn één is met Hogere Wezens en Machten. In die zin kan ik Zijn uitspraak verstaan en begrijpen. Maar Jezus' leer is en heeft nooit willen zijn een godsdienst. Jezus' leer is een levenshouding, waardoor de mens in zichzelf komt tot God, en niets anders.

De manier, waarop men Jezus' leer langzaam maar zeker heeft gemaakt tot iets, wat eigenlijk beleden wordt, wat in kerken gepredikt wordt en wat in de praktijk verloochend wordt, bevestigt m.i. mijn stelling, dat de nieuwe tijd, die met Jezus gekomen zou zijn, zeker nog niet tot uiting is gekomen in stoffelijk opzicht op aarde en, helaas, ook in geestelijk opzicht nog zeker niet die vorderingen heeft getoond, die voor ons allen toch wel zeer wenselijk zou zijn.

Vraag: Hebt u misschien nog een nadere toelichting over het gesprokene van de spreker van de andere planeet?

Antwoord: In welk opzicht? Een bepaald punt? Er is hier op de wereld, en vooral in dit soort kringen, een zekere hang naar het sensationele contact met andere werelden. Men beeldt zich in, dat die andere werelden in staat zijn vandaag of morgen hier met een hele hoop vliegende schotels, desnoods wat vliegende schalen e.a. keukenvoorwerpen, hier te komen en dan de wereld ineens gelukkig en goed te maken. Dit is een onmogelijkheid. De spreker heeft dit weergegeven door duidelijk te maken, dat er overeenkomsten bestaan tussen dat wat de mensen kunnen en denken, en zijn volk en ras kent en denkt, maar dat aan de andere kant bepaalde verschillen bestaan, waardoor het hen, alleen al vanuit zijn eigen standpunt, onaannemelijk lijkt in te grijpen voor de mensheid, tenzij die mensheid dit zou verlangen. Enige uitzondering zou zijn, wanneer die mensheid, niet slechts zichzelf, maar onschuldigen en onwetenden met vernietiging zou bedreigen.

Vraag: Waarom moeten de mensen door wezens van andere planeten geholpen worden? Kan dat niet anders?

Antwoord: Die spreker probeert duidelijk te maken, dat zij alleen stoffelijk in zullen grijpen op een ogenblik, dat dus hun eigen bestaan en het bestaan van anderen erdoor bedreigd wordt. Voorbeeld, er komt een auto op je af rijden, die je dood dreigt te rijden. Nu heb je de kans om een van die banden lek te maken, zodat hij net voor die tijd in de goot terecht komt. Dan doe je dat, omdat je jezelf niet mag laten vernietigen. Wanneer je dan die ander kunt helpen, die je hebt laten verongelukken, zul je dat ook niet laten, want het is je menselijke plicht. Hun ethiek houdt in, dat, als je er net rakelings langsgaat, dan laten zij je doorrijden, tot dat je te pletter ligt. Zij grijpen niet in, voordat u bv. roept: "Help mij!"; dan zullen zij proberen u te helpen.

Vraag: Als je roept: "Help mij!", moeten dat dan wezens van een ander planeet dit doen?

Antwoord: Wij hopen, dat zij het nooit zullen hoeven doen. Het is hier alleen het stellen van iets, tegenover de aanname, dat die wezens van andere planeten niets anders doen dan allerhand atoomlaboratoria navorsen om vandaag of morgen in alle hoofdsteden een landing te verrichten, waarop een dictatuur volgt. Er zijn natuurlijk veel andere wegen en de simpelste weg misschien is, als mens de verantwoording trachten te dragen, - ook voor anderen -, dus nooit door nalatigheid, in anderen kwaad te laten ontstaan, wat je zou kunnen voorkomen, of verhinderen. Daarnaast zijn er ontzettend veel Krachten uit de Geest, die ongetwijfeld even hard, ja, nog harder dan de mensen, streven om de mensheid tot bewustzijn te brengen. Maar dit staat hier buiten discussie. Het ging hier om een maatregel, door ons eigenlijk genomen in samenwerking met iemand, die geestelijk zeer ver gevorderd is en leeft op een andere wereld, om u aan te tonen wat u kunt verwachten en niet; zodat dergelijke mythen en legenden als massalandingen van vliegende schotels, kosmische oorlogen, die zo een landing zouden verhinderen e.d. tenminste in de kring van onze toehoorders langzaam maar zeker de wereld (zouden) uitgaan. Het is dwaasheid, het is afschuiven van de verantwoording van de mensheid op anderen. Dit trachten wij te voorkomen.

Vraag: Er dreigt toch thans een atoomoorlog? Dit zou de vernietiging van de aarde kunnen betekenen en een ingrijpen van de Marsmensen rechtvaardigen?

Antwoord: Dit is nog lang niet zeker. Alleen wanneer een dergelijke atoomoorlog het hele menselijke bestaan zou bedreigen. U moet niet vergeten, dat dit menselijke leven erg belangrijk is, maar degenen, die verder doordringen in de werkelijkheid van het bestaan weten, dat er een voortbestaan is, dat zoveel belangrijker is, in tijd en in gewicht zoveel meer betekent, dat het te gronde gaan van onschuldigen op deze wereld geen ramp is voor die wezens zelf, alleen voor diegenen, die het veroorzaakt hebben. Wanneer de mensen, op een paar kleine groepen na, zouden bidden en smeken om de vrede en anderen zouden tegen de wil en tegen het vermogen van deze smekenden in, trachten om een atoomoorlog te ontketenen, dan is het gezien de middelen van dit volk, heel waarschijnlijk, dat het in zal grijpen. Want dan is er de voorwaarde: de vraag om hulp. Die hulp hoeft hen (maar) gevraagd te worden, indien hij slechts maar gevraagd wordt. Met andere woorden, indien de mensen in de de kerken oprecht bidden om vrede, zelf er alles voor doen, dan zullen zij (de buitenaardsen,) helpen om ze te handhaven. Je moet zo denken: in het eerste gedeelte hebben jullie het over God gehad. God heeft een hoop rare snuiters in Zijn dienst... Maar zij werken allen voor Hem omdat, wie het goede erkent en beleeft, nooit de Godelijke Wetten kan loochenen. Daar zit ook de Wet bij van Naastenliefde, de Wet van Verdraagzaamheid, maar ook van medeverantwoordelijkheid voor anderen.

Vraag: Als de mensen dit gevaar kennen, doen zij toch alles om het te voorkomen?

Antwoord: Van al degenen, die protesteren, (tegen) wat er in de wereld gebeurt, zijn er maar enkelen die werkelijk wat doen. De anderen wachten tot de instanties, of anderen, de eerste stap hebben gezet. Zo wachten zij allemaal op elkaar. Hier is dus een daadwerkelijk falen van de mensheid ten opzichte van zichzelf. Geen voldoende intensiteit van verlangen naar vrede. Dan zou je er alles voor over hebben.

Opmerking: De eenvoudigen van geest laten zich dan ook leiden als schapen...

Spreker: U hebt gelijk, er lopen heel wat schaapskoppen rond bij u. Het ellendige is dat er op het ogenblik praktisch geen herders zijn en dat de herders die er zijn, zich niet kunnen tonen. Het bewustzijn van de mens is zo ver gevorderd dat hij zich aan deze schapenvacht nog best kan ontworstelen. Dan zit er heus geen wolf onder. Er zit een bewuste mens onder. De mensheid kan veel meer dan zij volbrengt, maar zij is te lui, te egoïstisch om te volbrengen wat zij volbrengen kan. Zij wil het graag cadeau hebben. Zolang men dit niet geleerd heeft, namelijk cadeau's krijg je niet zo maar, alles moet verworven worden. Slechts wie zichzelf tracht te helpen wordt door

God geholpen en door Anderen. Wanneer men dat geleerd heeft, kan men op verandering rekenen. Een ingrijpen op dit ogenblik zou betekenen de mensheid in de waan laten dat een ander de vuile boel wel opknapt en de rommel die gemaakt wordt... En dat je je eigenlijk nergens druk over hoeft te maken zolang je maar fatsoenlijk denkt over vrede en voor de rest je handen en vingers draait.

Vraag: In de kranten is melding gemaakt van een nieuwe motor, die liep op iets anders dan benzine. Men vernam niets meer van die uitvinding, de uitvinding bleek deugdelijk te zijn. De petroleummagnaten zouden in die nieuwe motor een bedreiging gezien hebben. Wat is u hiervan bekend?

Antwoord: Niets. Ik weet, dat de motor bestaat, ik weet, dat hij werkt, ik weet, dat hij op het ogenblik zelfs nog voor proeven gebruikt wordt in een laboratorium. Ik weet echter ook, dat deze motor op de wereld losgelaten bv. zelfs voor scheepvaart nabij, of op het land, grote gevaren enz. veroorzaakt door de dampen. Meer weet ik er niet van.

Vraag: Wat betekent bewustwording? Wat is stoffelijke en geestelijke bewustwording. Hoe kan die ontwikkeld worden? Wat is boven- en onderbewustzijn?

Antwoord: Onder bewustwording wordt verstaan het proces van zich bewust worden van waarden, die tot op dat ogenblik nog niet gerealiseerd waren binnen het wezen. Van stoffelijke bewustwording spreken wij dan, indien de waarde, die gerealiseerd wordt binnen het stoffelijk verband ligt, niet behoort tot de abstracte, of geestelijke ervaringen, en kunnen berusten binnen een bepaald deel van het stoffelijk bewustzijn als bruikbare gedachtenimpulsen. Geestelijk bewustzijn wordt dan genoemd al datgene, wat betrekking heeft op de geest, ook datgene, wat zich aan het stoffelijk vastleggen onttrekt en als zodanig een bepaalde gevoelsinvloed in het stoffelijke kan vertegenwoordigen. Stoffelijk bewustzijn in de menselijke zin van het woord is het onmiddellijke toegankelijke deel van de hersenen, waaruit dus redelijk alle impressies, alle indrukken kunnen worden gebruikt ter vergelijking met de huidige toestand en ter referentie. Onder onderbewustzijn wordt verstaan dat deel van de hersenen, waarin indrukken, impulsen, invloeden, feiten e.d. zijn vastgelegd, evenals herinneringen, die niet onmiddellijk en naar behoefte kunnen worden gerealiseerd. In het onderbewustzijn bestaan vele indrukken, die niet bewust realiseerbaar zijn, doordat men bewust deze dingen niet wenst te erkennen. Onder bovenbewustzijn wordt verstaan de gemeenschappelijke beïnvloeding wederkerig, van mens tot mens en geest tot mens, door gedachten, waardoor de totale gedachtensfeer, die iemand omringt, mede bepalend is voor de wijze, waarop hij denkt en handelt.

Vraag: Is bovenbewustzijn dan persoonlijk? Ik meende, dat het een sfeer van bewustzijn was, waaruit iedereen kon putten?

Antwoord: Als ik spreek over bovenbewustzijn en wanneer wij dat over het algemeen doen, spreken wij er in de eerste plaats over als een werking in de mens. De mens echter is niet alle kennis toegankelijk, doch slechts datgene, waarvoor hij op dat ogenblik een affiniteit heeft. Men kan zich uit het totaal van bewuste stralingen rond het "Ik" slechts dat realiseren via het bovenbewustzijn, wat op dat ogenblik harmonisch is met de instelling van eigen wezen.

Opmerking: Dus bovenbewustzijn noemt u een eigenschap van het individu?

Antwoord: Inderdaad, omdat het verschijnsel in het individu plaats vindt.

Vraag: Kan men zich dus alleen bewust worden van iets, wat dan in het bovenbewustzijn aanwezig is?

Antwoord: U kunt zich ook bewust worden van een totaal nieuw feit, dat in het bovenbewustzijn nog niet geregistreerd is. Op het ogenblik, dat u dit feit bewust erft en erkent, zo uw eigendom wordt, zal het vanuit uw bewustzijn tevens in het bovenbewustzijn, waarvan u deel uitmaakt, worden uitgestraald. Via het bovenbewustzijn, in uitwisseling van gedachteninvloeden met de omgeving, komt dit feit ter beschikking van een ieder, die door zijn deel hebben aan het bovenbewustzijn, eigen bewustzijn en instelling, het feit daaruit plukken kan.

Opmerking: U maakt dus verschil tussen collectief bewustzijn en bovenbewustzijn?

Spreeker: Ja. Het bovenbewustzijn is m.i. het binnen het "Ik" optredende verschijnsel van het collectief bewustzijn, mits wij dit laatste omschrijven als het totaal van de gedachten van mensheid en menselijke wezens.

Vraag: De door u genoemde meditatie nam als uitgangspunt: stof. Kan men vanuit de stof redenerend tot geest komen? Kan men niet beter uitgaan van het Absolute?

Antwoord: Met andere woorden, als je naar Parijs wilt gaan en je zit in New-York, dan kun je toch beter in Amsterdam op de trein stappen... Als je mediteert, dan is daarvoor kennis nodig. Want bij je meditatie moet je een beginpunt hebben, waar je houvast aan hebt. Zweef je bij het begin van de meditatie in de lucht, dan wordt het geheel een fantasterij, die nooit een redelijke inhoud kan betekenen voor je ogenblikkelijk bestaan. Dus kiezen wij de stof als uitgangspunt. Stof en geest zijn in zekere zin tegenstellingen. Maar in uw wezen als stofmens zijn zij een tijdelijke eenheid. D.w.z., dat de indrukken van de stof door de geest gerealiseerd worden, terwijl ook het omgekeerde, zij het via het onderbewustzijn, mogelijk is. De meditatie zal dus, zoals ook door de spreker duidelijk werd uitgedrukt, in zich houden het beschouwen van een stoffelijke waarde, waardoor een geestelijke actie tot stand komt, die een reactie in de stof ten gevolge heeft. Deze reactie zal, ongeacht het punt van uitgang, het "Ik" verder openbaren, plus een inzicht doen verwerven omtrent de geestelijke gesteldheid van het "Ik". Je kunt slechts in jezelf bewust worden, nooit buiten jezelf.

Vraag: Mens en natuur zijn gezamenlijk Gods Schepping, zijn die steeds in strijd met elkaar? Is dit altijd zo geweest en moet dit altijd zo blijven?

Antwoord: Op het ogenblik, dat de mens bewust deel wordt van de natuur is er een volmaakte harmonie mogelijk. Maar zolang als het bewustzijn zich stelt als een afzonderlijke eenheid tegenover de natuur, kan er nooit van een harmonie sprake zijn. De mens was deel van de natuur, tot het ogenblik, dat hij een persoonlijk bewustzijn verwierf en zo a.h.w. van buiten de natuur de natuur beschouwende, zijn oordeel erover velde. In dit oordeel werd de disharmonie geboren, die zal blijven bestaan, tot dat de mens in een volmaakt geestelijk bewustzijn a.h.w. terugkend in de stof, één zal zijn met het totaal van de Goddelijke Uiting binnen de Schepping.

Vraag: Is God het enige "Ik" en is de mens in zijn werkelijke wezen de uitdrukking van dit "Ik", ook al schijnt hij in zijn tegenwoordige bestaanstoestand onharmonisch, onvolmaakt en onvolledig te zijn?

Antwoord: God heeft volmaakt geschapen. Vanuit God is het totaal van de Schepping evenwichtig en volmaakt. De mens met zijn beperkt gezichtspunt, zal deze volmaaktheid niet realiseren, tenzij hij eerst tot God komt. Zo zal hij in God de volmaaktheid kunnen erkennen en voor zich verwerven, maar buiten God, om in een voortdurende strijd schijnen te verkeren t. o.v. waarden, die hij niet begrijpt. In deze strijd zal hij heel vaak het doel vervullen, dat de Schepper hem heeft gegeven op het ogenblik van de eerste creatie. Dit geldt dus voor alle tijden en alle wezens.

Vraag: Is de "Zauberflöte" van Mozart een maçonnieke opera? Wat muziek of libretto betreft?

Antwoord: Ook in deze opera zijn melodie en libretto zeer sterk verleden (verweven?), (dat) als zodanig de probleemstelling in het libretto (als) maçonniek gezien kan worden. Is dit het geval, dan wordt zij (het libretto) zeker nadrukkelijk onderstreept door de haast mathematische opbouw van de melodie. Indien u mij dit dus vraagt, is het geheel een uitdrukking van Kosmische Waarden, die wij ook in het maçonniek bestel kennen.

Vraag: Kan er verband bestaan tussen de concentratie en het waargenomene op Steravonden? (Deze vraag wordt zeer verkort.)

Antwoord: Ik vind het jammer, dat deze vraag openbaar gesteld is, omdat ik haar niet geheel mag beantwoorden. Kort gezegd: ja, er bestaat een verband tussen de waarnemingen, waarbij de eerste door eigen ervaren en denken ontstond, de volgende daaruit voortvloeiende, maar meer in overeenstemming waren met het Wezen van de Kracht, Die op die avond werd uitgestraald.

Vraag: Ofschoon de Bijbel mensenwerk is, zijn er mensen, die na grondige studie van andere geestelijke richtingen deze als Gods woord beschouwen. Hoe is dit te verklaren?

Antwoord: De doorsneemens wordt opgevoed in een Christelijk milieu. Elke mens heeft in zijn jeugd zijn scherpste ervaringen, zijn scherpste indrukken opgedaan, juist op dit gebied. Bij zijn zoeken in andere richtingen zal de mens leren de Bijbel anders te zien en anders te lezen. Daardoor wint zij een geheel nieuwe en zuiverder inhoud, waar men ongetwijfeld, juist om het oud gewende, een zodanige waardering voor kan vinden, dat wat aan weten zal ontbreken, door gewoonte wordt aangevuld. In een dergelijk geval kan de Bijbel grote waarde hebben. Zij, die

naar de Bijbel grijpen als Gods woord, hebben hier in zoverre gelijk in, dat veel erkenningen en openbaringen zijn vastgelegd binnen dit bestek. Zij, die het woordelijk willen zien als een Uiting van God echter, maken naar mijn inzien de fout, dat zij vergeten, dat Gods volmaaktheid door een mens nooit volledige geopenbaard kan worden. Dat dus elke uitdrukking - die zij zelf dan interpreteren - een vervreemding is van de oorspronkelijke Waarheid en dat zij nooit door een formalistisch beleven ervan, maar slechts door een doorleven van de daarin erkende Wetten, werkelijk Gods Woord in zich kunnen dragen. Begrijpelijk is dus het geheel vanuit psychologisch standpunt. Dat wij aan de andere kant tegen de dogmatiek, berustend op de Bijbel, ons moeten verzetten, is duidelijk. Elk dogma, wat geboren wordt uit een niet onfeilbare bron, is en blijft op zichzelf een vaststelling van onwaarheden, die het denken en daarmee de ontwikkeling van de persoonlijkheid belemmeren. Kiest men echter, na een rijk onderzoek, de Weg van de Bijbel, - althans t.o.v. de mensheid -, volledig te volgen, daarbij in zichzelf zoekende naar God volgens datgene, wat men in die Bijbel erkent, dan ligt hierbinnen een grote bewustwordingsmogelijkheid.

Vraag: Hoe kan men de werking van aardstralen in een huis constateren en kan deze van invloed zijn op het lichamelijk en geestelijk welzijn van de mens? Kan een zodanige werking van aardstralen opgeheven worden en zo ja, op welke wijze?

Antwoord: Ik zou wel willen zeggen: zie onze vorige uitgaven... maar het zou erg onbeleefd zijn. Een vaststelling van aardstralen kan alleen gebeuren door sensitieve personen. Echter mag niet worden aangenomen, dat alle wichelroedelopers in staat zijn feilloos aardstralen aan te tonen, of te gevoelen. Als beste bewijs kan gelden, dat men, gezeten op bepaalde plaatsen in het huis, onrustig is, dat men bij een langdurig verblijf daar sporen van overspanning vertoont.

Aardstralen op zichzelf zijn emissies, komende uit de actieve kern van de aarde, de aardlagen doordringend op een zodanige manier, dat zij mogelijkerwijze, dus lang niet te allen tijde, het potentiaal t.o.v. aarde veranderen. Een zeker potentiaal t.o.v. aarde is voor alle leven noodzakelijk. Wanneer dit te ver gewijzigd wordt, ontstaat een uitputting van het zenuwstelsel, of in andere gevallen van de groeiprocessen door eenvoudig wegnemen van de daarvoor benodigde energie.

Te bestrijden zijn deze dingen in de eerste plaats door zeer acute maatregelen, zoals een aardbeving. Aangezien u geen toestemming krijgt om in geval van aardstralen een kleine aardbeving te organiseren, zou men ook gebruik kunnen maken van het volgende: contacten van edele metalen op de juiste wijze aangebracht, meestal gekoppeld met een condensator, die een waarde heeft niet groter dan 50 centimeter. Verder zou je het kunnen voorkomen door het aanbrengen van houtskool die een betrekkelijk hoog afbuigingspercentage in zich draagt. Ook zou het nog kunnen worden voorkomen door het aanbrengen van een fijn raster, van koper, of koperbrons, dat dan met de aarde verbonden is op een zodanige wijze, dat de diepte van aardcontact ligt op tenminste 1.5 meter, terwijl de afstand t.o.v. het afgeschermede gebied bij aarding bedraagt tenminste 3.5 meter. In dergelijke gevallen kunnen dus de gevolgen van aardstralen inderdaad voorkomen worden. Uit het voorgaande blijkt wel, dat wij geloven aan aardstralen.

Vraag: Er werd gezegd Wijsheid en Schoonheid hebben elk 7 specialiteiten. Zouden die genoemd kunnen worden.

Antwoord: Als u het mij vraagt, is voor deze bijeenkomst deze spreker al tamelijk ver gegaan. Zou u eventueel in staat zijn om lektuur hierover te begrijpen, dan kunt u deze Krachten terugvinden in de engelensymbolen gebruikt bij de kabbalistische levensboom. Dan zou u verder die figuren terug kunnen vinden in de Spaanse en Franse kabbalistische werken, waarin dan ook de levenscirkel staat getekend met de verschillende werkingsbereiken. Maar om te kunnen zoeken, moet je meer weten, dan de doorsnee aanwezige hier. Wat een kluif, hè, ik had best Meester kunnen worden...

Vraag: Er is gezegd, dat er andere krachten werkzaam moeten zijn op de maan dan de ons bekende zwaartekracht en aantrekkingskracht van de aarde. Wat zijn dat voor ongekende krachten?

Antwoord: Op het ogenblik, dat je praktisch buiten de aardatmosfeer komt, dan krijg je te maken met sterk Kosmische Werkingen, die bestaan uit stralingen van verschillend gehalte. Deze hebben op materialen bv. een zeer sterke invloed en kunnen verder, onder (bepaalde) omstandigheden, de werking van elektrische en magnetische verschijnselen, evenals door beweging ontstane velden, veranderen. De stralingen komen van de zon en ook van bepaalde

wolken, die in de ruimte zich bevinden en die in contact komen met sterren - een zeer versnelde ontbinding - veroorzaken een straling van zeer grote hardheid. Elk lichaam, dat zich in de ruimte beweegt, daarbij a.h.w. een groot magnetisch veld - een vergelijking - en de krachtlijnen daarvan snijdt, doet in deze krachtlijnen een energie-omzetting plaats vinden. Hierdoor verkrijgt het zwaartekracht en zal t.o.v. andere lichamen reageren onder bepaalde wetten. ("Magnetisch veld", (hier) vergelijkend gebruikt; daar het veld hier weliswaar op lijkt, doch niet alle veldeigenschappen ervan bezit).

Het laatste effect stamt dus uit de geaardheid van de Kosmos zelf. Deze Kracht werkt echter nog niet ten volle (in) op de kunstmaan.

Vraag: In de Openbaring van Johannes staat: "Het beest, getal 666". Daarmee werd bedoeld D-day. Is dat waar?

Antwoord: Neen. Degenen, die dagen en namen uitrekenen aan de hand van dergelijke getallen vergeten één ding: dat de kabbalistische werking niet is gelegd in het zetten van een naam. Het is een op letters gebaseerde eigenschapsbepaling. Wat de geaardheid betreft $6 + 6 = 12 + 6 = 18 = 9$. Het geheel is 9. Het hogepriesterlijke element. Daartegenover staat het getal van Jezus door ingewijden genoemd 888, ofwel 6, het getal van de mens.

Deze getallen hebben kosmische betekenis. De 3 cijfers betekenen de 3 invloeden, die elk op zich in een vlak van leven voorkomen. 666 is zo 3 x het dierlijke in de mens, vertegenwoordigt dus in elke uitingsgebied, gezamenlijk vertegenwoordigt dit het inzicht, verzadigde hogepriesterschap, dat God kent, maar niet aanvaardt. 3×8 is echter het priesterlijke. Drie gebieden, de priesterlijke aanvaarding van God en daardoor als resultaat, volmaakte Goddelijke Uiting in het menselijke.

Zó kun je redeneren. Wel kun je aan de hand van kabbalistische getallen grondeigenschappen van namen bv. berekenen. Maar het is moeilijk terug te rekenen tot één naam, omdat elk beperkt kabbalistisch getal van 100 tot 10.000 uitlegmogelijkheden heeft. De samenstelling van de combinatie is n.l. in het getal niet vast bekend.

Vraag: Sprekende over Linker en Rechter Pad, vraag ik mij af, of zij, die op het Linker Pad zich bewegen, toch nog het Rechter Pad kunnen bereiken?

Antwoord: Het verschil tussen Linker en Rechter Pad is in de eerste plaats, zoals u duidelijk is geworden, een verschil van instelling. Wanneer iemand wenst van het Linker naar het Rechter Pad te gaan, dan is hem dit mogelijk, maar zal hij, al hetgeen hij verworven heeft op het Linker pad prijs moeten geven, voordat hij het Rechterpad kan betreden.

Dan wens ik u nu allemaal een prettige avond verder en geef het woord over aan degene, die de avond sluit.

HET SCHONE WOORD

OOG

Gij, camera, waarin het leven schuilt.
Gij, beeld, van al, wat kennis is,
besloten in de driehoek van 't bestaan,
geeft gij de grote waarheid aan?

Gij, oog, dat alles stil beschouwt
en in ook in alle dingen leeft.
Gij zijt 't symbool van alle Kracht,
die bouwend rond ons streeft.

Gij, oog, gij teken,
van wie kent het verleden héén,
en wat ook komen gaat.
Gij zijt het, oog,
dat mij als symbool
voor de Kracht van mijn Schepper staat.

VISIOEN

Nevelen, die gaan en sluieren die vallen,
en kleuren, die wallen, oneindig en koud.
Ik zie in mijn dromen, gestalten nu komen,
een openbaring van heel het Al.
Ik zie het leven, ik zie het werken,
ik zie het sterven van alle kracht.

En nu doordringt mijn oog het duister
van verborgen donkere nacht.
Het vangt onkenbaar schone luister
van een geestelijke dag.

Visioen, ik beleef u,
doch kan u niet omvatten.
Ik vraag mij af,
wat dan uw wezen
mijn ziel te zeggen
wel verwacht.

Gij zijt deel van een Wereld,
groter en beter.
Licht van een Besef,
dat mij nu nog ontgaat.
Gij zijt deel van een Waarheid,
die in ander leven,
als werkelijkheid
ook voor mij bestaat.